

برگزارکننده: بنیاد پژمان

به مدیریت سهراب کاشانی

سه‌شنبه، ۵ تیر ۱۳۹۷

جلسه‌ی ۱#

بازار هنر ایران

۳۰:۵-۴ بعدازظهر

شرح جلسه: این نشست به بررسی سیر تغییرات بازار هنر در داخل و خارج از ایران در طول دوازده سال گذشته می‌پردازد و نگاهی دارد به نحوه‌ی شکل‌گیری بازارهای اولیه و ثانویه در پی این تغییرات. پرسش‌های مورد بحث از این جمله‌اند: فرایند انتخاب آثار هنری توسط مؤسسه‌های بومی و بین‌المللی حراج هنر چه سیری را طی کرده؟ تأثیرات احتمالی آن بر کل بازار چیست؟ این تأثیرات چگونه به تغییر شرایط گالری‌های بومی و بین‌المللی نمایش‌دهنده‌ی آثار هنرمندان ایرانی می‌انجامند؟ و آیا تولید هنرمندان از این مسئله متأثر است یا نه؟ تفاوت بازار هنرمندان ایرانی دور از وطن با هنرمندان ساکن ایران نیز مورد توجه قرار خواهد گرفت. سیر تکاملی این هنرمندان به موازات رشد این بازارها به چه صورت بوده است و وضعیت آن در آینده با پیشرفت نهادی آن‌ها چگونه خواهد بود؟ جمعیت مجموعه‌دارانی که از دل این دگرگونی‌ها در داخل و خارج از ایران سربرآورده‌اند نیز مورد بررسی قرار می‌گیرد تا روشن شود چه بخشی از آن را مجموعه‌دارهای حرفه‌ای و چه بخشی را حامیان مالی و سرمایه‌گذاران مخاطره‌گر تشکیل می‌دهند. در پایان، به استنباط‌های نادرست از اوضاع بازار خواهیم پرداخت که اغلب ناشی از ماهیت غیرمعمول سیر رشد آن است که بر خلاف دیگر بازارها، با رونق ناگهانی حراجی‌ها آغاز شد و بعدها به ایجاد بازارهای اولیه و ثانویه استناد دارد انجامید.

مدیر جلسه: دینا ناصر-خدیوی

دینا ناصرخدیوی مشاور و کیوریتور مستقل، متخصص در زمینه‌ی هنر معاصر بین‌المللی است. تمرکز فعالیت‌های او در دهه‌ی اخیر بر منطقه‌ی خاورمیانه، به ویژه ایران، و بخش‌هایی از ناحیه‌ی قفقاز بوده است. ناصرخدیوی که در ابتدا به عنوان متخصص هنر شرقی قرون ۱۹ و ۲۰ در مؤسسه‌ی حراج کریستی آغاز به کار کرد، در سال ۱۳۸۵ شروع به فعالیت در حیطه‌ی هنر معاصر ایران و خاورمیانه کرد و در جهت ایجاد عرصه‌ای بین‌المللی برای هنرمندان، طرح‌های پیش‌گامانه‌ای با هدف افزایش آگاهی عمومی ترتیب داد؛ از جمله، سمپوزیوم دوران‌ساز «درآمدی بر جهان هنر معاصر و مدرن ایران» که در موزه‌ی گوگنهایم نیویورک، موزه‌ی هنرهای زیبای هیوستن و موزه‌ی هنر معاصر لس‌آنجلس در پاییز سال ۱۳۸۹ برگزار شد. پروژه‌های او شامل کیوریتوری مجموعه‌های خصوصی و ارائه‌ی مشاوره به نهادهای برجسته‌اند که برای پیشبرد آن‌ها در نیویورک، لندن، ژنو، و دوبی مشغول به کار است.

نمایشگاه «Love Me, Love Me Not» (۱۳۹۲) در پنجاه و پنجمین دوسالانه‌ی ونیز که بعدها در مرکز فرهنگی حیدر علیف با طراحی زها حدید نیز به نمایش درآمد (۱۳۹۲) و نخستین نمایشگاه از مجموعه‌ی «The Home of My Eyes» (۱۳۹۴) اثر شیرین نشاط در باکو، از جمله رویدادهایی هستند که به کیوریتوری ناصرخدیوی برگزار شده‌اند. او علاوه بر شرکت در تنظیم کاتالوگ‌های این نمایشگاه‌ها، عهده‌دار ویراستاری و تهیه‌ی تکنگاشت فرهاد مشیری (۱۳۹۵) نیز بوده که توسط نشر SKIRA به چاپ رسید، و در جریان برگزاری نخستین رتروسپکتیو مشیری با عنوان «Go West» (۱۳۹۶) در پیتزبرو با موزه‌ی اندی وار هول همکاری کرده است. ناصرخدیوی در حال حاضر به عنوان یکی از مشاوران بین‌المللی حراج کریستی، عضو هیئت

مدیره‌ی کمیته‌ی هنر خاورمیانه و آفریقای شمالی در گالری تیت‌مدرن، و سفیر آرت‌دوبی فعالیت می‌کند.

مهمانان جلسه:

زهرا جهان‌بخش

زهرا جهان‌بخش دارای مدرک دکترا از دانشگاه سوربن با تمرکز بر مسئله‌ی بهای هنر مدرن و معاصر خاورمیانه است و بخش عمده‌ی پژوهش خود را در فرانسه، ایران، لبنان، و دوبی به انجام رسانده است. او برنامه‌های آموزشی متعددی در زمینه‌ی بازار هنر خاورمیانه با تأکید ویژه بر بازار هنر ایران، برای مدیران گالری‌ها و مجموعه‌داران خصوصی در خانه‌ی حراج تهران برگزار کرده است. جهان‌بخش در کنفرانس‌های بین‌المللی در فرانسه و سوییس شرکت داشته، و برای معرفی و حمایت از هنرمندان جوان خاورمیانه در فرانسه و اروپا مرکز BADGUIR را در پاریس راه‌اندازی کرده است که اخیراً نمایشگاهی با عنوان «فوتوایران» به همت آن برگزار شد.

رُکسان زند (اسکایپ)

رکسان زند که دانش‌آموخته‌ی دانشگاه‌های هاروارد و آکسفورد است، پس از سه سال فعالیت در یونسکو، به موزه‌گردانی و مدیریت هنری روی آورد. او پس از انقلاب ایران را برای ادامه‌ی فعالیت‌های حرفه‌ای خود در زمینه‌ی آموزش و هنر به مقصد لندن ترک کرد و در آنجا در مقام یکی از پایه‌گذاران کلپ هاروارد لندن آغاز به کار کرد. زند پیش از فعالیت در خانه‌ی آسیا از متصدیان بنیاد میراث ایران بود و به عنوان مشاور مستقل با پروژه‌های بسیاری در موزه‌ی بریتانیا و دیگر مکان‌ها همکاری داشت، تا آنکه در سال ۱۳۸۵ به حراج ساتبی پیوست و هم‌اکنون در آنجا عهده‌دار معاونت رئیس بخش خاورمیانه است. او همچنین از اعضای شورای رایزنی جایزه‌ی هنری پیکتت و هیئت توسعه‌ی دانشگاه هنر لندن است و به پاس خدماتش به هنر و فرهنگ خاورمیانه، به مقام نماینده‌ی سلطنتی لندن بزرگ منصوب شد. زند از ویراستاران هنری دایرة‌المعارف بزرگ اسلامی نیز هست. فعالیت‌های او در حراج ساتبی تأثیر به‌سزایی در افزایش فروش آثار هنری عربی و ایرانی داشته و ترتیبات برگزاری چندین حراج خیریه را در منطقه‌ی منا فراهم آورده‌اند.

ویلیام لاری (اسکایپ)

ویلیام لاری یکی از بنیان‌گذاران گالری لاری‌شبیبی است. او که مدیریت بخش هنر معاصر خاورمیانه‌ی حراج کریستی را در زمان تأسیس آن بر عهده داشت، از دانش‌آموختگان ممتاز رشته‌ی تاریخ هنر دانشگاه ادینبرو با تمرکز بر هنر اسلامی در مقطع کارشناسی ارشد است. لاری در سال ۱۳۸۳ به عنوان متخصص در زمینه‌ی هنر مینیاتور و کتاب‌های خطی به بخش هنرهای اسلامی مؤسسه‌ی کریستی پیوست. از دستاوردهای برجسته‌ی او در حیطه‌ی پژوهش هنر اسلامی می‌توان از کشف قدیمی‌ترین نسخه‌ی *هزارویک‌شب* و نخستین نسخه‌ی قرآن به زبان چینی یاد کرد که مربوط به دوره‌ی حکومت مغولان بر چین در قرن ۱۴ میلادی است. او در سال ۱۳۸۴ عنوان اولین متخصص حراج آثار هنر معاصر خاورمیانه را از آن خود کرد، بخش مختص این حوزه را به حراج کریستی در دوبی افزود، و در فاصله‌ی بین سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۹، ۹ حراج اول کریستی در دوبی را راه‌اندازی کرد. درآمد حاصل از فروش آثار هنری معاصر و مدرن در جریان این حراج‌ها که در افزایش گرایش نهادها و صاحبان تجارت به این حوزه نقش مهمی ایفا کردند، برابر با مبلغی بیش از ۱۰۰ میلیون دلار بود. لاری در سخنرانی‌ها و میزگردهای تخصصی بسیاری در قاهره، لندن، استانبول، کویت، ابوظبی و دوبی شرکت داشته است. دیدگاه‌ها و انتقادهای او در رابطه با بازار هنر خاورمیانه نیز در نشریه‌های بین‌المللی، از جمله در *فایننشال‌تایمز*، *دی‌لی‌تلگراف*، *نیویورکتایمز*، *لوموند*، *لوفیگارو*، و *آرت‌نیوزپیپر* به چاپ می‌رسند. او که پیش‌تر مشاور حوزه‌ی خاورمیانه در *فاین‌آرت فاند* بوده است، به طور مداوم حراج‌هایی برای سازمان‌های خیریه و غیرانتفاعی ترتیب می‌دهد و اخیراً در مؤسسه‌ی ArtExperts+ در دوبی دوره‌ای آموزشی در رابطه با هنر اسلامی کلاسیک برگزار کرده است. گالری لاری‌شبیبی که به نمایش آثار هنر معاصر اختصاص دارد، در سال ۱۳۹۰ در خیابان السرکال دوبی پایه‌گذاری شد. این گالری از همان بدو تأسیس، در پی حمایت بلندمدت از هنرمندان جوان معاصر بین‌المللی، به ویژه هنرمندان خاورمیانه و آفریقای شمالی بوده

و تأکید ویژه‌ای بر هویت هجرت‌گزیدگان (دیاسپورا) داشته است. لاری‌شیبی از سال ۱۳۹۴ در زمره‌ی پانصد گالری برتر جهان به انتخاب نشریه‌ی مدرن‌پینترز بوده است.

جلسه‌ی ۲#

نقش آرت‌فرها در تقویت بازار هنر بومی و منطقه‌ای

۳۰:۷-۶ بعدازظهر

شرح جلسه: آرت‌فرها یکی از سویه‌های بسیارمهم بازار هنر جهانی‌اند. در سال‌های اخیر تعداد آن‌ها در سرتاسر جهان به شدت افزایش یافته و شالوده‌ای حیاتی برای نمایش و فروش آثار هنری فراهم آورده است. این نشست با رویکردی مشاهده‌ای در پی درک بهتر سازوکار آرت‌فرها، از جمله ساختار شبکه‌ای آن‌ها و نحوه‌ی عملکردشان به عنوان اساسی‌ترین ساختار تجاری در جهان هنر معاصر است.

مدیر جلسه: مریم مجد

مریم مجد متولد سال ۱۳۵۰ در تهران، از کیوریتورهای حیطة‌ی پژوهش است که در زمینه‌ی هنر مدرن و معاصر ایران تخصص دارد. او یکی از مدیران گالری اثر است که از پرآوازه‌ترین گالری‌های تهران به شمار می‌رود. مجد در مقام کیوریتور رتروسپکتیوها و نمایشگاه‌های گروهی و انفرادی متعددی فعالیت کرده و کاتالوگ‌ها، کتاب‌های هنری، سخنرانی‌ها، و مصاحبه‌های بسیاری در سراسر جهان به دبیری و با مشارکت او به چاپ رسیده‌اند. فعالیت‌های او در حال حاضر به طور ویژه معطوف به زبان تصویری هنر و ارتباط آن با فرهنگ معاصر است. مجد در حیطة‌ی پژوهش‌های فرهنگی، همکاری گسترده‌ای با بسیاری از مراکز فرهنگی در ایران داشته و از سال ۱۳۷۹ به تدریس هنرهای نمایشی در دانشکده‌ی سینما و تئاتر دانشگاه هنر تهران مشغول بوده است.

مهمانان جلسه:

میرنا عیاد

میرنا عیاد مدیر آرت‌دوبی است، به عنوان نویسنده‌ای مستقل درباره‌ی هنر می‌نویسد، و در مقام دبیر و مشاور نیز فعالیت می‌کند. او در سال ۱۳۵۶ در بیروت به دنیا آمد و بیش از سی سال است که در امارات متحده‌ی عربی زندگی می‌کند. نوشته‌های بسیاری از او در نشریاتی مانند نیویورکتایمز، آرت‌نیوزپیپر، آرت‌فروم، آرتنت، و دنشال به چاپ رسیده‌اند. از عیاد هم‌چنین کتاب‌هایی در رابطه با مجموعه‌های بزرگ و جنبش‌های هنری در امارات متحده‌ی عربی و عربستان سعودی چاپ شده‌اند. او پیش‌تر به مدت هشت سال (۱۳۸۶-۱۳۹۴) دبیر نشریه‌ی Canvas بوده که از مجلات برجسته در زمینه‌ی هنر و فرهنگ خاورمیانه و دنیای عرب به شمار می‌رود. عیاد یکی از چهره‌های شناخته‌شده‌ی نقد فرهنگی در خاورمیانه است.

هرمز همتیان

هرمز همتیان ساکن تهران است. در سال ۱۳۹۱ گالری دستان را پایه گذاشت و از آن زمان تا کنون به ارائه‌ی آثار هنرمندان معاصر، با تمرکز بر آثار هنرمندان جوان و نوظهور پرداخته است. برنامه‌ی جامع و چندبعدی گالری دستان شامل برگزاری نمایشگاه‌ها و رویدادها و چاپ نشریه و کتاب درباره‌ی هنر مدرن و معاصر ایران است. همتیان هم‌چنین یکی از مدیران پروژه‌ی تیرآرت است.

جلسه ۳#
جمع‌آوری آثار هنری معاصر
۳۰:۵-۴ بعد از ظهر

شرح جلسه: این نشست بر بررسی اهمیت رویکرد مجموعه‌دار در انتخاب آثار و نقش پررنگ این مفهوم در شکل‌گیری بدنه‌ی یک مجموعه‌ی هنری متمرکز خواهد بود. چگونگی مطالعه‌ی آثار هنر معاصر با پیش‌ذهنی‌های حمایتی یا اقتصادی و مدیریت این سرمایه در طول زمان برای گردآوری مجموعه‌ای قابل رجوع نیز مورد بررسی قرار می‌گیرد. علاوه بر آن، از امتیازها و ایرادهای مجموعه‌ی هنری خصوصی در قیاس با مجموعه‌ای که در دسترس عموم قرار می‌گیرد خواهیم گفت، و در پایان پرسش و پاسخی خواهیم داشت حول محور روش‌شناسی و مفاهیم تجربی هر یک از شرکت‌کنندگان به عنوان "مجموعه‌داران هنر معاصر."

مدیر جلسه: حمیدرضا پژمان

حمیدرضا پژمان در سال ۱۳۵۹ در تهران به دنیا آمد. او در سال ۱۳۸۴ مدرک کارشناسی خود را در رشته‌ی کارگردانی تئاتر از دانشگاه سوره‌ی تهران دریافت کرد و پس از آن در مقطع کارشناسی مهندسی معدن از دانشگاه آزاد تهران فارغ‌التحصیل شد. پژمان بعد از اتمام تحصیلاتش مدتی در لندن زندگی کرد، در بارسلونا درس خواند، و سپس به تهران بازگشت و مشغول فعالیت در کسب‌وکار خانودگی‌اش شد. او بنیان‌گذار و مدیر بنیاد هنری مستقل و غیرانتفاعی پژمان است که در سال ۱۳۹۳ در تهران تأسیس شد. بنیاد پژمان برنامه‌ای جامع و پویا در جهت حمایت از هنر و فرهنگ در دستور کار خود قرار داده، شامل نمایشگاه‌ها، نشست‌ها و رویدادهایی که در مکان‌های متعدد وابسته به آن مانند کارخانه‌ی آرگو، کندوان، و پروژه‌ی کافه موزه برگزار می‌شوند. پژمان همچنین مجموعه‌دار و حامی هنری است. او جمع‌آوری آثار هنری را از سال ۱۳۸۲ آغاز کرده و از آن زمان از گسترش و پیشبرد هنر و فرهنگ ایران حمایت کرده است.

مهمانان جلسه:

دنیل بلیچه

دنیل بلیچه یکی از بنیان‌گذاران و مدیران گالری بلیچه‌هرتلینگ است. این گالری در سال ۱۳۸۶ توسط بلیچه و الکساندر هرتلینگ در پاریس تأسیس شد و یکی از اولین گالری‌هایی بود که در منطقه‌ی بلویل افتتاح شد. برنامه‌ی گالری از همان مراحل اولیه متمرکز بر عرصه‌ی هنر نوظهور بومی و بین‌المللی بوده است. بلیچه‌هرتلینگ محل برگزاری نخستین نمایشگاه‌های هنرمندانی مانند ژولی بوفیس، جان‌اتان بینه، نیل بلوفا، سباستین بلم، کامیل بلاتریکس، ویل بندیکت، شنی چنگ، ایزابل کورنارو، مورگان کورتوآ، باک ایسن و پاپیز پاپیز بوده است. آثار هنرمندان نسل قدیم نیز در این گالری به نمایش درآمده‌اند، از جمله آثار مایکلانجلو پیستولتو، جیانفرانکو پاردی، انزو کوچی، و همچنین آثار هنر مفهومی ستن ویلاتس بریتانیایی و نقاش و مجسمه‌ساز سوری‌الاصل، سیمون فتال که هر دو از دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی آثارشان را به نمایش می‌گذاشتند و بر هنرمندان نسل‌های پس از خود تأثیر بسیاری داشته‌اند. بلیچه و هرتلینگ که هر دو در پاریس دور از وطن خود زندگی می‌کنند، کوشیده‌اند از طریق حمایت از هنرمندان خارجی در فرانسه و معرفی هنرمندان فرانسوی به دیگر کشورها، اجتماعی بین‌المللی پدید آورند. به همین منظور، در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵ اقدام به راه‌اندازی یک project space در ساختمان مرکز فیلم هلزکیچن در منهن کردند که میزبان نخستین نمایشگاه‌های انفرادی بسیاری از هنرمندان آمریکایی و پروژه‌های دیگری بود که دوستان و همکاران ثابت گالری، کیوریتوری آن‌ها را بر عهده داشتند. گالری بلیچه‌هرتلینگ در سال ۱۳۹۶ ده سالگی‌اش را با افزودن فضای دیگری به گالری اصلی جشن گرفت. این فضای جدید در موقعیتی هم‌کف در مرکز پاریس و در فاصله‌ای اندک از مرکز پمپیدو قرار دارد.

کامران دیبا (اسکایپ)

کامران دیبا متولد ۱۳۱۵، معمار، هنرمند، و مجموعه‌دار برجسته‌ی ایرانی ساکن پاریس است. شناخته‌شده‌ترین آثار او عبارت‌اند از طراحی محوطه‌ی جدید دانشگاه جندی‌شاپور در اهواز، ساختمان موزه‌ی هنرهای معاصر تهران، و فرهنگسرای نیاوران در تهران. دیبا یک سال پیش از انقلاب ایران، مدیریت شرکت بزرگش، شرکت مهندسان و معماران مشاور DAZ در ایران را رها کرد و از کشور رفت. از آن زمان تا کنون در لندن و واشنگتن به فعالیت خود ادامه داده و در حال حاضر مشغول کار در پاریس و کوستا دل سل در اسپانیا است. دیبا از برندگان جایزه‌ی معماری آقاخان برای طراحی «شهر جدید شوشتر» است که در دوسالانه‌ی ونیز و نمایشگاه موزه‌ی هنرهای معاصر لس‌آنجلس نیز به نمایش درآمد. او عضو بسیاری از هیئت‌های داوری معماری در سطح بین‌المللی بوده و سخنرانی‌های بی‌شماری در سراسر جهان ارائه داده است. دیبا در مقام مهندس معمار و نخستین مدیر موزه‌ی هنرهای معاصر تهران، مجموعه‌ی بزرگی از آثار هنری مدرن و معاصر برای این موزه گردآوری کرد.

هوما کاباکی (اسکایپ)

هوما کاباکی، متولد سال ۱۳۶۹ در لندن، مدرک کارشناسی خود را در رشته‌ی تبلیغات و بازاریابی از کالج ارتباطات لندن در سال ۱۳۹۰ دریافت کرد و پس از آن در مقطع کارشناسی ارشد کیوریتوری هنر معاصر از رویال کالج هنر لندن فارغ‌التحصیل شد. او در گالری‌ها، موزه‌ها، و مؤسسه‌های حراج بسیاری در لندن و ترکیه کارآموزی و کار کرده است که بخش فروش آثار هنر معاصر ساتبی، گالری البیون در لندن، و موزه‌ی پرا در ترکیه از آن جمله‌اند. کاباکی هم‌چنین در جریان پروژه‌ی Ruhr & Pecs در سال ۱۳۸۹ در برگزاری سه نمایشگاه مهم مجموعه آثار هنری در موزه‌ها شرکت داشت. او پس از اتمام تحصیلاتش، پروژه‌ی Open Space Contemporary را راه‌اندازی و با سازمان‌هایی مانند Alt، Artkurio، Block، Universe، بنیاد دلفینا، IKS، The Art Department، و SALT همکاری کرد. از علایق پژوهشی و کیوریتوری او می‌توان به مسایل هجرت‌گزیدگان (دیاسپورا)، هویت فرهنگی، جنسیت، حافظه، و بدن اشاره کرد. کاباکی در حال حاضر در جریان دوره‌ی بورسیه‌اش در زمینه‌ی کیوریتوری در دوسالانه‌ی لیورپول و با حمایت فروم کیوریتورهای بین‌المللی (ICF) مشغول به کار و تحصیل است.

سخنرانی و پرسش‌وپاسخ #۱

ظهور بازار جهانی هنر/ جمع‌آوری عکس ۶-۷:۳۰ بعد از ظهر

شرح سخنرانی: در این نشست جفری بولوتن از محرکه‌ها و نحوه‌ی عملکرد بازار جهانی هنر می‌گوید که اغلب سازوکار پیچیده و رازآمیزی دارد، و به ویژه به بررسی دلایل رشد سریع آن در طی چند دهه‌ی اخیر می‌پردازد. او با تمرکز بر وضعیت کنونی بازار هنر در خاورمیانه و سلطه‌ی روزافزون هنر معاصر، نگاهی دارد به عوامل تعیین‌کننده‌ای که موفقیت هر یک از بخش‌های کلیدی هنر متأثر از آنهاست.

بولوتن سپس به کاوشی دقیق‌تر در حیطه‌ی بازار پویا و سرزنده‌ی عکاسی می‌پردازد که در بازار خاورمیانه اهمیت ویژه‌ی دارد. او هم‌چنین راهنمایی عملی به مجموعه‌داران ارائه می‌دهد که نکات اساسی در رابطه با جمع‌آوری عکس را در بر می‌گیرد.

سخنران: جفری بولوتن (اسکایپ)

جفری بولوتن مدیر دوره‌ی آموزشی هنر و کسب‌وکار در مؤسسه‌ی هنر ساتبی لندن، مدیر اجرایی و یکی از بنیان‌گذاران نهاد آرت‌اینسایت، و مشاور آموزشی بنگاه پژوهشی بازار هنر آرت‌تکتیک است. او هم‌چنین در مقام مدیریت با نشرهای برجسته‌ی بین‌المللی متعددی مانند انتشارات پنگوئن همکاری داشته، در بنیاد تیت فعال بوده، و مدیرکل یکی از کالج‌های هنر لندن است. بولوتن از سخنرانان ثابت بسیاری از آرت‌فرها و کنفرانس‌های بین‌المللی است و اغلب به بررسی موضوعاتی همچون هنر جهانی، عکاسی، و بازارهای سرمایه‌گذاری هنر

می‌پردازد. او یکی از اعضای مؤسس PAIAM (مشاوران حرفه‌ای بازار هنر بین‌المللی) و عضو هیئت مشاوران آرتفر فوتوشانگهای است.

پنج‌شنبه، ۷ تیر ۱۳۹۷

جلسه‌ی #۴ نقش دورنما در فرآیندهای گالری ۳۰:۵-۴ بعدازظهر

شرح جلسه: در این جلسه‌ی گفت‌وگو، درباره‌ی دورنما (vision) و اهمیت آن در دوره‌های مختلف کارکرد گالری، خصوصاً سال‌های ابتدایی، و متعاقباً نقش دورنما در فرآیندهای گالری و گالری‌گردانی صحبت خواهد شد. هریک از مشارکت‌کنندگان درباره‌ی تجربه‌ی خود در تأسیس یک گالری صحبت خواهند کرد و نظراتشان در مورد نقش دورنما در مدیریت و برنامه‌ریزی گالری را به بحث خواهند گذاشت.

مدیر جلسه: اشکان زهرایی

اشکان زهرایی (م. ۱۳۶۸، تهران) دانش‌آموخته‌ی ادبیات انگلیسی است و به‌عنوان نویسنده، کیوریتور و هنرمند کار می‌کند. او مدیر هنری اتاق برق (یکی از پروژه‌های استان: بیرون)، مدیر انتشارات و یکی از کیوریتورهای استان است. او تاکنون در پروژه‌های کیوریتوری در ایران و کشورهای دیگر فعالیت داشته، و مقالات مختلفی در حوزه‌ی هنر معاصر و مطالعات انتقادی نوشته است.

مهمانان جلسه:

امیرحسین اعتماد

امیرحسین اعتماد مدیر گالری اعتماد در تهران است که در سال ۱۳۸۱ همراه با مینا اعتماد آن را تأسیس کردند. مینا اعتماد که از پیش‌گامان هنر معاصر در ایران است، در زمره‌ی نخستین کسانی بود که به موزه‌ی هنرهای معاصر تهران پیوست و در دهه‌ی پنجاه شمسی نقشی اساسی در تثبیت موقعیت ایران به عنوان یکی از بزرگترین مجموعه‌داران آثار هنر غرب در خاورمیانه داشت. گالری اعتماد با نمایش آثار هنرمندان تثبیت‌شده و نوظهور، در پی ارتقای وجهه‌ی عمومی هنر معاصر ایران است. آثار نمایش‌داده‌شده دربرگیرنده‌ی گستره‌ی متنوعی از هنر انتزاعی و فیگوراتیو با تکیه بر سبک‌های زیبایی‌شناسی و روش‌های نوآورانه‌اند.

ارکیده درودی

ارکیده درودی (م. ۱۳۶۱، تهران) مؤسس و مدیر گالری اُ است. او در رشته‌ی ادبیات تطبیقی در دانشگاه کالیفرنیا، دیویس تحصیل کرده است. ارکیده درودی پس از بازگشت به ایران، حدود چهار سال در گالری اثر کار کرد که تأثیر عمیقی بر علاقه‌ی او به هنر معاصر ایرانی گذاشت. او در سال ۱۳۹۳ گالری اُ را تأسیس نمود. در همین سال ترجمه‌ی او از کتاب «هرآنچه می‌خواستید درباره‌ی گالری‌دارها بدانید اما جرأت پرسیدنش را نداشتید» نوشته‌ی آندریا بلینی توسط نشر نظر منتشر شد. گالری اُ تحت مدیریت او، آثار هنرمندان تثبیت‌شده‌ای همچون علی نصیر، محمد خلیلی و شیده تامی و هنرمندان جوان‌تری مانند شهاب فتوحی، علی میرعظیمی و محمدرضا میرزایی را نمایش داد. در جهت غنی‌تر شدن و تنوع برنامه‌ی گالری، او نمایش‌هایی از هنرمندان شناخته‌شده، هنرمندان جوان و ناشناس و نیز هنرمندانی از شهرستان‌ها که با حساسیت و سلیقه‌ی مشخصی انتخاب شده‌اند برگزار می‌کند.

احسان رسولاف

احسان رسولاف (م. ۱۳۵۸، شیراز، ایران) فعالیت فرهنگی-هنری خود را با تأسیس گالری محسن آغاز کرد. گالری محسن که یکی از گالری‌های فعال در عرصه هنرهای معاصر در تهران به شمار می‌رود، در ۱۸ دی سال ۱۳۸۸ به یاد محسن رسولاف در تهران تأسیس شد. رسولاف پس از آن همواره کوشیده است با فعالیتهای فرهنگی-هنری و با نگاهی ویژه به هنرمندان جوان، با پرکردن خلاءهای موجود در فضای هنری ایران به سهم خود، فرصتهای تازه‌ای را برای هنرمندان و مخاطبان به وجود آورد. تأسیس سالانه هنرهای دیجیتال تهران -تادااگس- (۱۳۹۰)، پلتفرم بینارشته‌ای غیرانتفاعی داربست (۱۳۹۱)، اقامتگاه فرهنگی-هنری غیرانتفاعی کوشک (۱۳۹۳) و سالانه‌ی اجراهای بینارشته‌ای تهران -سابت- (۱۳۹۶) از جمله فعالیتهای احسان رسولاف در این سالها بوده است.

یاسمن متین‌فر

یاسمن متین‌فر (م. ۱۳۶۶) دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی مدیریت از دانشگاه تهران است. او پس از پایان تحصیلات، فعالیت‌اش را در عرصه‌ی هنر با همکاری با گالری طراحان آزاد آغاز کرد. پس از این همکاری که حدود یک سال و چند ماه ادامه داشت، وی در گالری ایام به مدت دو سال مشغول به کار شد. از سال ۱۳۹۳، پس از تأسیس آب/انبار، او به عنوان یکی از مدیران مجموعه مشغول به فعالیت است.

جلسه‌ی #ه

جمع‌آوری آثار هنری توسط نهادها در جریان آرتفرها

۳۰:۷-۶ بعد از ظهر

شرح جلسه: این جلسه به بررسی نحوه‌ی ایجاد و گسترش مجموعه‌های عمومی برای نهادهایی مانند موزه‌ها، مؤسسات فرهنگی، و دانشگاه‌ها از طریق آرتفرهای بومی و بین‌المللی می‌پردازد. پرسش‌های پیش روی شرکت‌کنندگان از این جمله‌اند: آرتفرها چگونه می‌توانند در کنار دوسالانه‌ها و نمایشگاه‌ها - در گالری‌ها یا مؤسسات - نقش مؤثری در روند شناسایی آثار هنری، تشکیل مجموعه‌ها، و حمایت از جنبش‌ها توسط نهادها داشته باشند؟ خرید این نهادها از آرتفرها چه اثری بر اوضاع و گرایش‌های بازار دارد؟ از آنجا که این آثار به تملک موزه‌ها درمی‌آیند، آیا این فرایند سبب ترغیب گالری‌ها و هنرمندان به تکثیر و بازآفرینی آثار جمع‌آوری‌شده توسط موزه‌ها خواهد شد؟ روال کلی جمع‌آوری چنین آثاری به چه صورت است و چه افراد یا مؤسساتی مسئولیت تسهیل آن را برعهده دارند؟ نهادهای دیگری مانند بنیادها چه نقشی در این فرایند ایفا می‌کنند؟

مدیر جلسه: یاشار صمیمی مفخم

یاشار صمیمی مفخم، هنرمند، کیوریتور، نویسنده و آرشیویست ایرانی است که همراه با همکارش طرلان رفیعی، آرشیو، مجموعه، و پروژه‌ی کیوریتوری Bread & Salt را به منظور ارائه‌ی سویه‌های دیده‌نشده یا کم‌تردیده‌شده‌ی هنر و فرهنگ مدرن و معاصر ایران راه‌اندازی کرده است. این پروژه نمایشگاه‌های آرشیوی و کیوریتوری ترتیب می‌دهد و با نهادها، موزه‌ها و هنرمندان مستقل برای برگزاری و حمایت از رویدادهای هنری در سراسر جهان، شرکت در سخنرانی‌ها، فراهم آوردن آثار، و به اشتراک گذاشتن مجموعه‌ها و آرشیوهایش همکاری می‌کند. صمیمی مفخم برگزاری و کیوریتوری نمایشگاه‌های ملی و بین‌المللی متعددی را بر عهده داشته و با بسیاری از نهادها و موزه‌ها همکاری کرده است، از جمله موزه‌ی هنرهای معاصر تهران، موزه‌ی هنرهای معاصر اصفهان، مؤسسه‌ی آدام میتزکیه‌ویچ، موزه‌ی بریتانیا، و کنفرانس چاپ بین‌المللی ایمپکت.

مهمانان جلسه:

ونیشیا پورتر (اسکایپ)

ونیشیا پورتر کیوریتور و گردآورنده‌ی مجموعه آثار هنر اسلامی، به ویژه آثار هنرمندان عربی، ترکی و ایرانی و مجموعه آثار هنر مدرن و معاصر خاورمیانه است. او که دانش‌آموخته‌ی هنر اسلامی و عربی در دانشگاه آکسفورد است، در سال ۱۳۷۱ مدرک دکترای خود را در زمینه‌ی تاریخ و معماری یمن در دوره‌ی قرون وسطی از دانشگاه دورهام دریافت کرده است. حیطه‌های پژوهشی مورد علاقه‌ی او شعر اسلامی، هنر کاشی‌کاری، سکه‌های اسلامی، یمن در عصر قرون وسطی، و همچنین مطالعات فرهنگی در دنیای اسلام را در بر می‌گیرند. او کیوریتوری نمایشگاه‌های متعددی را در موزه‌ی بریتانیا، موزه‌ی یان پاتر در استرالیا، و موزه‌ی هنرهای اسلامی مالزی بر عهده داشته است. نمایشگاه‌های برجسته‌ای هم‌چون "Hajj: Journey to the heart of Islam" (۱۳۹۱)، "Word into Art: Artists of the Modern Middle East" (۱۳۸۵)، و "Mightier than the Sword" (۱۳۹۵) به کیوریتوری او با تمرکز بر هنر و فرهنگ خاورمیانه شکل گرفته‌اند. او همچنین در جریان یکی از نمایشگاه‌های اخیرش با عنوان "Iranian Voices" سویه‌های مهم و در عین حال کمترشناخته‌شده‌ی هنر مدرن و معاصر ایران را در موزه‌ی بریتانیا به نمایش گذاشته است.

کیلر دیویس (اسکایپ)

کیلر دیویس دستیار کیوریتور فعال در زمینه‌ی هنر مدرن و معاصر خاورمیانه، آفریقایی شمالی، و ترکیه است و در دوران فعالیتش به عنوان دستیار کیوریتور گالری تاون‌هاوس در قاهره در سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۵ با پروژه‌های گسترده و متنوعی در حیطه‌های پژوهش، برنامه‌ریزی و آرشیو در رابطه با هنر و عکاسی خاورمیانه شرکت داشته است. او پایان‌نامه‌ی دکترایش را در زمینه‌ی هنر مدرن مصر در دانشکده‌ی هنرهای زیبای دانشگاه نیویورک به پایان رساند و پس آن نخستین بورسیه‌ی جایزه‌ی Irmgard Coninx را در انجمن Transregionale Studien برلین دریافت کرد. دیویس یکی از نویسندگان کتاب Robert Morris, Object Sculpture: 1960-65 (انتشارات دانشگاه ییل، ۱۳۹۳) است و مطالبش درباره‌ی هنر معاصر دنیای عرب به طور مداوم در نشریه‌ها به چاپ می‌رسند.

لوئیزا مک‌میلان (اسکایپ)

لوئیزا مک‌میلان کیوریتور، نویسنده، دبیر، و متخصص در زمینه‌ی هنر عربی است. او مدیر بخش آرشیو و پژوهش استودیوی دیا العزاوی است و شروع به گردآوری مجموعه‌ی خصوصی کوچکی از آثار هنر خاورمیانه کرده است. مک‌میلان پیش‌تر در موزه‌ی بریتانیا کیوریتور آثار و رویدادهای هنر مدرن و معاصر خاورمیانه، متکی بر بودجه‌ی اهدایی ایسلر بود که در جریان آن برای راه‌اندازی گروه گردآوری آثار هنر مدرن و معاصر خاورمیانه (CaMMEA) تلاش کرد و اکنون یکی از حامیان این گروه است.

جمعه، ۸ تیر ۱۳۹۷

سخنرانی و پرسش‌وپاسخ #۲ تغییرات چشمگیر بازار هنر در طی سال‌های گذشته ۳۰:۳-۲ بعد از ظهر

سخنران: ژودیت بن‌حمو

ژودیت بن‌حمو روزنامه‌نگار، کیوریتور، و نویسنده‌ی فرانسوی است که در زمینه‌ی هنر و بازار هنر تخصص دارد. او در سخنرانی‌ها و نوشته‌هایش به سیاقی صریح، بدون سانسور، و پرشور از هنرمندان، نمایشگاه‌ها، ارزش هنر، بازار هنر، و اخبار هنری سراسر جهان می‌گوید و می‌نویسد. بن‌حمو ستون‌نویس روزنامه‌ی فرانسوی لیزاکو و مجله‌ی لوپوآن، و نویسنده‌ی چندین کتاب است.

شرح جلسه: چاپ، فارغ از اهمیتی که در طول تاریخ، به خصوص در دوران مدرن و معاصر به عنوان شیوه‌ای پُرکاربرد برای هنرمندان داشته است، برای مجموعه‌ها و مجموعه‌دارانی که مجموعه‌داری را به صورت حرفه‌ای و نه از روی تفریح و یا منافع صرفاً مالی دنبال می‌کنند، یکی از ارکان بنیادین تشکیل مجموعه‌ها از بدو شکل‌گیری و برنامه ریزی برای جمع آوری آثار بوده است. چرایی اهمیت این مدیوم و چگونگی تشکیل مجموعه‌های تاریخی بر اساس آن، و نیز نقشی که بازارها و نمایشگاه‌های هنری می‌توانند در تشویق مخاطب و مجموعه‌داران به جمع‌آوری این آثار ایفا کنند از جمله پرسش‌هایی هستند که این بحث سعی در یافتن پاسخی برای آن‌ها دارد.

مدیر جلسه: یاشار صمیمی مفخم

یاشار صمیمی مفخم، هنرمند، کیوریتور، نویسنده و آرشیویست ایرانی است که همراه با همکارش طرلان رفیعی، آرشیو، مجموعه، و پروژه‌ی کیوریتوری Bread & Salt را به منظور ارائه‌ی سویه‌های دیده‌نشده یا کم‌تردیده‌شده‌ی هنر و فرهنگ مدرن و معاصر ایران راه‌اندازی کرده است. این پروژه نمایشگاه‌های آرشیوی و کیوریتوری ترتیب می‌دهد و با نهادها، موزه‌ها و هنرمندان مستقل برای برگزاری و حمایت از رویدادهای هنری در سراسر جهان، شرکت در سخنرانی‌ها، فراهم آوردن آثار، و به اشتراک گذاشتن مجموعه‌ها و آرشیوهایش همکاری می‌کند. صمیمی مفخم برگزاری و کیوریتوری نمایشگاه‌های ملی و بین‌المللی متعددی را بر عهده داشته و با بسیاری از نهادها و موزه‌ها همکاری کرده است، از جمله موزه‌ی هنرهای معاصر تهران، موزه‌ی هنرهای معاصر اصفهان، مؤسسه‌ی آدام میتزکیه‌ویچ، موزه‌ی بریتانیا، و کنفرانس چاپ بین‌المللی ایمپکت.

همانان جلسه:

علی بختیاری

علی بختیاری کیوریتور ساکن تهران است که در زمینه‌ی مطالعات فرهنگی و هنر مدرن و معاصر فعالیت می‌کند. او با موزه‌ها و مراکز بین‌المللی متعددی همکاری کرده است که موزه‌ی هنرهای معاصر تهران، موزه‌ی بریتانیا، موزه‌ی ملی هنر قرن بیستویکم ایتالیا (MAXXI)، موزه‌ی ملی هنر مدرن پاریس، و مرکز ژرژ پمپیدو از آن جمله‌اند. بختیاری در سال ۱۳۹۱ پروژه‌ی ABBookness را راه‌اندازی کرد که در جریان آن برای نخستین بار یک پروژه‌ی خاورمیانه‌ای برای چاپ کتاب‌های مجموعه آثار هنرمندان و نسخه‌های متعدد آثارشان با آن‌ها همکاری می‌کند. او برای بسیاری از نشریه‌های ایرانی و بین‌المللی مطلب نوشته و کتاب‌هایی درباره‌ی هنر و سینمای ایران به چاپ رسانده است.

طرلان رفیعی

طرلان رفیعی هنرمند، کیوریتور، و آرشیویست ساکن تهران است. او در سال ۱۳۸۷ با همراهی همکارش یاشار صمیمی مفخم، استودیوی چاپ KA:V را در ایران راه‌اندازی کرد که از سال ۱۳۹۰ هویت جدیدش را با عنوان KA:V Editions و چاپ نسخه‌هایی محدود از آثار جدید هنرمند برجسته‌ی ایرانی، پرویز تناولی معرفی و تثبیت کرد. KA:V Editions پروژه‌هایش را در اختیار موزه‌ها و مجموعه‌های معتبری مانند موزه‌ی بریتانیا، موزه‌ی کاخ مَنثوا، و موزه‌ی هنر شهر لس‌آنجلس (LACMA) قرار داده است. رفیعی به عنوان کیوریتور مستقل و یکی از مدیران و کیوریتورهای پروژه‌ی Bread & Salt، نمایشگاه‌های داخلی و بین‌المللی متعددی ترتیب داده و با بسیاری از گالری‌ها و موزه‌ها، از جمله موزه‌ی هنرهای معاصر تهران، موزه‌ی هنرهای معاصر اصفهان، و موزه‌ی بریتانیا همکاری کرده است. جدیدترین پروژه‌ای که رفیعی کیوریتوری آن را بر عهده داشته، پروژه‌ی "Good Morning... Good Night" است که به سفارش موزه‌ی کاخ منتوا در ایتالیا انجام شده و در جریان آن نقش و هویت زنان ایرانی در قرن اخیر به چالش کشیده شده است.

ریچارد نویس (اسکایپ)

ریچارد نویس پژوهشگر، نقاد هنری، و نویسنده‌ی پرآوازه‌ی انگلیسی، عمده‌ی شهرتش را مرهون نقش مهمی است که در سطح بین‌المللی در زمینه‌ی هنر چاپ ایفا کرده است. نویس به طور مداوم درباره‌ی هنرهای بصری می‌نویسد و سخنرانی می‌کند، و علاوه بر نقدها و مقالات بی‌شماری که در نشریه‌های انگلیسی و اروپایی به چاپ رسانده، کتاب‌های متعددی در مورد نقاشی، گرافیک، و هنر چاپ معاصر نیز نوشته است. «Contemporary Painting in Poland» (۱۳۷۴)، «Contemporary Graphic Art in Poland» (۱۳۷۶)، «Printmaking at the Edge» (۱۳۸۵)، «Critical Mass: Printmaking Beyond the Edge» (۱۳۸۵)، و «Printmaking Off the Beaten Track» (۱۳۹۲) از جمله کتاب‌های او هستند. نویس برنده‌ی جایزه‌ی کتاب لهستانی AAASS/Orbis در سال ۱۳۷۵ و از داوران باتجربه‌ی رقابت‌های بین‌المللی است. او داور بسیاری از دوسالانه‌ها و سه‌سالانه‌های بین‌المللی هنر چاپ، از جمله رییس هیئت جایزه‌دهنده‌ی سه‌سالانه‌ی بین‌المللی هنر چاپ Kraków در سال‌های ۱۳۸۲، ۱۳۸۵، و ۱۳۸۸ بوده است. نویس همچنین در مقام استاد مهمان چندین دانشگاه در آمریکای شمالی، اروپا و آسیا فعالیت کرده است. او از نویسندگان پرکار فصلنامه‌ی پرینتمیکینگتودی و از دبیران مستقل آرت‌بحرین است.

شنبه، ۹ تیر ۱۳۹۷

جلسه‌ی #۷

عمومی‌سازی مجموعه‌های خصوصی

۳۰:۵-۴ بعد از ظهر

شرح جلسه: این نشست به بررسی اهمیت مجموعه‌ها به عنوان منابع در دسترس عموم خواهد پرداخت؛ چرا پویا بودن یک مجموعه وابستگی زیادی به در دسترس بودن و قابل خوانش بودن آن دارد؟ تفاوت ساختاری مجموعه‌های خصوصی در دسترس با مجموعه‌های خصوصی خارج از دسترس عموم در چیست؟ نقش مجموعه‌دار در بستر مطالعاتی و تاریخ‌نگاری چیست؟ این نشست در پی پاسخ‌گویی به چنین پرسش‌هایی است.

مدیر جلسه: علی بختیاری

علی بختیاری کیوریتور ساکن تهران است که در زمینه‌ی مطالعات فرهنگی و هنر مدرن و معاصر فعالیت می‌کند. او با موزه‌ها و مراکز بین‌المللی متعددی همکاری کرده است که موزه‌ی هنرهای معاصر تهران، موزه‌ی بریتانیا، موزه‌ی ملی هنر قرن بیستویکم ایتالیا (MAXXI)، موزه‌ی ملی هنر مدرن پاریس، و مرکز ژرژ پمپیدو از آن جمله‌اند. بختیاری در سال ۱۳۹۱ پروژه‌ی ABBookness را راه‌اندازی کرد که در جریان آن برای نخستین بار یک پروژه‌ی خاورمیانه‌ای برای چاپ کتاب‌های مجموعه آثار هنرمندان و نسخه‌های متعدد آثارشان با آن‌ها همکاری می‌کند. او برای بسیاری از نشریه‌های ایرانی و بین‌المللی مطلب نوشته و کتاب‌هایی درباره‌ی هنر و سینمای ایران به چاپ رسانده است.

مهمانان جلسه:

محمد افخمی (اسکایپ)

محمد افخمی مؤسس و مدیر اجرایی شرکت خدمات سرمایه‌ی مگنتاست که به عنوان مشاور در زمینه‌ی تخصیص سرمایه به سهام‌داران خصوصی و شرکت‌های املاک و زیرساخت در منطقه‌ی خلیج فارس، برونتی و مالزی فعالیت می‌کند. او مؤسس و مدیر اجرایی شرکت مشاوره‌ی کالای DMCC در خاورمیانه، و نایب‌رییس شرکت سرمایه‌گذاری لندن استراتژیک لندن نیز هست. افخمی همچنین یکی از اعضای مؤسس و رؤسای کمیته‌های کسب آثار هنری از آفریقای شمالی و

خاورمیانه در موزه‌های بریتانیا و گوگنهایم، از اعضای هیئت مشاوران آرت‌دوبی، و حامی بنیاد هنری شارجه و موزهی آقاخان است. او سال گذشته بخشی از آثار منتخب از مجموعهی هنر ایرانی‌اش را با عنوان "Rebel, Jester, Mystic, Poet: Contemporary Persians" در موزهی آقاخان در تورنتو و موزهی هنرهای زیبای هیوستون به نمایش گذاشت. افزون بر آن، دو کتاب از افخمی در زمینهی هنر ایران چاپ شده که دومی با عنوان «هنر: مجموعهی افخمی از آثار هنر معاصر مدرن ایران» توسط انتشارات فایدون به چاپ رسیده است. او مؤسس بنیاد محمد افخمی نیز هست که هم تأمین‌کنندهی هزینهی بورسی سالانه برای دانشجویان خاورمیانه در دانشگاه پنسیلوانیا - محل تحصیل افخمی - است و هم از چاپ نشریات و کتاب‌ها و برگزاری نمایشگاه‌های هنری در زمینهی هنر خاورمیانه پشتیبانی مالی می‌کند. افخمی دارای مدرک کارشناسی اقتصاد با گرایش امور مالی از دانشکدهی وارتون دانشگاه پنسیلوانیا است.

حمیدرضا پژمان

حمیدرضا پژمان در سال ۱۳۵۹ در تهران به دنیا آمد. او در سال ۱۳۸۴ مدرک کارشناسی خود را در رشتهی کارگردانی تئاتر از دانشگاه سورهی تهران دریافت کرد و پس از آن در مقطع کارشناسی مهندسی معدن از دانشگاه آزاد تهران فارغ‌التحصیل شد. پژمان بعد از اتمام تحصیلاتش مدتی در لندن زندگی کرد، در بارسلونا درس خواند، و سپس به تهران بازگشت و مشغول فعالیت در کسبوکار خانودگی‌اش شد. او بنیان‌گذار و مدیر بنیاد هنری مستقل و غیرانتفاعی پژمان است که در سال ۱۳۹۳ در تهران تأسیس شد. بنیاد پژمان برنامه‌ای جامع و پویا در جهت حمایت از هنر و فرهنگ در دستور کار خود قرار داده، شامل نمایشگاه‌ها، نشست‌ها و رویدادهایی که در مکان‌های متعدد وابسته به آن مانند کارخانهی آرگو، کندوان، و پروژه‌های کافه موزه برگزار می‌شوند. پژمان همچنین مجموعه‌دار و حامی هنری است. او جمع‌آوری آثار هنری را از سال ۱۳۸۲ آغاز کرده و از آن زمان از گسترش و پیشبرد هنر و فرهنگ ایران حمایت کرده است.

احسان لاجوردی

احسان لاجوردی متولد سال ۱۳۶۱ در تهران، دانش‌آموختهی نقاشی، معماری، و عکاسی است و مدرک کارشناسی ارشد ارتباطات تصویری هنر دارد. او از همان سال‌های تحصیل در هنرستان علاقه‌ی بسیاری به جمع‌آوری آثار هنری داشت و این کار را از سن کم با گردآوری آثاری از همه‌ی مدیوم‌های هنری از دانشجویان هم‌دوره و استادانش آغاز کرد. پس از آن با افزایش علاقه‌اش به هنر، به عنوان مجموعه‌دار حرفه‌ای شروع به فعالیت کرد. در این مدت، ذوق و بینش احسان لاجوردی تحت تأثیر اشتیاق روزافزون او به گردآوری آثار هنر معاصر ایران، معرفی و حمایت از هنرمندان ایرانی، و تمایزگذاری میان انواع صورتهای هنری مسیر تکاملی خود را طی کرد. او در سال ۱۳۸۴ چاپ و نشر مجله‌ی هنرهای تصویری «نگاره» را آغاز کرد و چند سال پس از آن، «چاپ و نشر هنر معاصر» را با تمرکز بر چاپ کتاب‌های هنری و تکنگاشتهای هنرمندان پایه گذاشت. «تهران آرت»، «آثار چاپ‌دستی هنرمندان جهان در موزهی هنرهای معاصر ایران»، «کرنش به حافظ، گونتر اوکر»، «بابک اطمینانی»، «آثار منتخب وای. زی. کامی»، از جمله عناوین منتشر شده توسط این نشر هستند. همه‌ی این فعالیت‌ها وابسته به بنیاد لاجوردی می‌باشند که مجموعه‌های خصوصی مجموعه‌دارانی مانند فریدون آو در فضای آن به نمایش درآمده‌اند. بنیاد لاجوردی همچنین بانی برگزاری و حمایت مالی از پروژه‌های متنوع فرهنگی و هنری بوده و در برنامه‌های مختلفی با نهادها و هنرمندان بین‌المللی در داخل و خارج از ایران همکاری داشته است.

درباره‌ی بنیاد پژمان

بنیاد پژمان در سال ۱۳۹۳ فعالیت خود را با تمرکز بر آثار هنرمندان معاصر ایران و جهان در چهارچوب بیانیه‌ای مشخص آغاز کرد و با گذشت زمان، وظیفه خود در راستای تعهد به فضای فرهنگی و هنری ایران را بیش از گردآوری آثار هنری و پشتیبانی اقتصادی از گالری‌ها و هنرمندان دانست. ایجاد سکویی ارتباطی بین هنرمندان و فراهم کردن فضایی

فراتر از اطراف دستیافتنی‌شان در چشم‌انداز این نهاد قرار دارند. نمایش آثار هنر معاصر، برگزاری کارگاه، دعوت از هنرمندان و کارشناسان هنری و برگزاری جلسات گفت‌وگو، تبادل هنرمندان با دیگر مراکز هنری در خارج از ایران و پشتیبانی از مطالعات فرهنگی و نشر، از اهداف این بنیاد محسوب می‌شوند.

این نهاد خصوصی سعی دارد هم‌پا با محیط‌های آموزشی و فرهنگی، بستری هرچه بارورتر و خلاق‌تر برای اعتلای وضعیت فرهنگ و هنر معاصر را سبب شود. در این راستا سه مرکز: کارخانه‌ی آرگو، ساختمان‌کندوان و پروژه‌ی کافه موزه‌ی هنرهای معاصر به ترتیب به عنوان فضای نمایشی، اقامتگاه هنرمندان و محل برگزاری جلسات سخنرانی مشغول فعالیت هستند.

www.pejman.foundation